

Απαλλαγή απ' τα θρησκευτικά και για ορθοδόξους που δεν συμφωνούν με το περιεχόμενο του μαθήματος...

/ [Επικαιρότητα](#)

Με τη νέα σχολική χρονιά προ των πυλών, η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα επανακαθόρισε με πρόσφατη γνωμοδότησή της τα όρια και τις προϋποθέσεις για την απαλλαγή των μαθητών από το μάθημα των Θρησκευτικών, διευρύνοντας προς δύο κατευθύνσεις το δικαίωμα που τους δίνεται.

Σύμφωνα με [ρεπορτάζ της εφημερίδας «Τα Νέα»](#), ερμηνεύοντας το Σύνταγμα και τη θεμελιώδη διάταξη για τη θρησκευτική ελευθερία, υπό το φως της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), η Αρχή, με πρόεδρό της τον επίτιμο πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, Κωνσταντίνο

Μενουδάκο, γνωμοδοτεί ότι λόγοι που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την εξαίρεση από το μάθημα των Θρησκευτικών δεν είναι μόνο όσοι αναφέρονται στη θρησκευτική συνείδηση των παιδιών και των γονέων ή των κηδεμόνων τους, αλλά οποιοσδήποτε λόγος, που ανάγεται σε γενικότερες κοσμοθεωρητικές αντιλήψεις. Επιπλέον, **η Αρχή έκρινε ότι η εξαίρεση από το μάθημα των Θρησκευτικών δεν είναι συνταγματικά ανεκτό να αφορά μόνο τους μη χριστιανούς ορθοδόξους, αλλά ότι το ίδιο δικαίωμα πρέπει να έχουν και οι χριστιανοί ορθόδοξοι μαθητές, σε περίπτωση που δεν συμφωνούν με το περιεχόμενο του μαθήματος των Θρησκευτικών, και δη με τον ομολογιακό και κατηχητικό του χαρακτήρα, όπως εξάλλου έχει ήδη καθορίσει με απόφασή του το Συμβούλιο της Επικρατείας.**

Η σημαντική αυτή υπόθεση έφτασε ενώπιον της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μετά τη διαβίβαση εγγράφου του υπουργείου Παιδείας εν όψει της δημοσίευσης σχετικής εγκυκλίου για την απαλλαγή από τα μαθήματα των Θρησκευτικών, της Μουσικής και της Φυσικής Αγωγής και την υποβολή σχετικών δικαιολογητικών από τους μαθητές και τους γονείς τους.

Η απόφαση

Σύμφωνα με το σκεπτικό της γνωμοδότησης της Αρχής: «Η γενική ελευθερία της συνείδησης δεν έχει ένα τυποποιημένο περιεχόμενο, καθώς εκφράζει την ελευθερία του αυτοκαθορισμού της προσωπικής συνείδησης και καλύπτει όλες τις συνειδησιακές πεποιθήσεις του ατόμου και όχι μόνο εκείνες που αφορούν το θρησκευτικό φαινόμενο. Από την άποψη αυτή, η αναφορά στην προτεινόμενη ρύθμιση σε «λόγους θρησκευτικής συνείδησης» και μόνον, ως δικαιολογητική αιτία για την άσκηση του δικαιώματος απαλλαγής από το μάθημα των Θρησκευτικών, δεν καλύπτει πλήρως όλο το εύρος των συνειδησιακών πεποιθήσεων που προστατεύονται από την ΕΣΔΑ και το ελληνικό Σύνταγμα, και στις οποίες περιλαμβάνονται «και (οι) γενικότερες κοσμοθεωρητικές αντιλήψεις.

Υπό αυτό το πρίσμα, **η Αρχή έκρινε ότι αποκλείονται ρητά και εξ ορισμού από το δικαίωμα απαλλαγής οι χριστιανοί ορθόδοξοι μαθητές και μαθήτριες ή οι γονείς τους, οι οποίοι προκειμένου να ασκήσουν το δικαίωμα αυτό πρέπει να αποποιηθούν τη θρησκεία τους».**

Εν τέλει, η Αρχή κατέληξε πως «η σύμφωνη με το ισχύον ελληνικό Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ μορφή άσκησης του δικαιώματος απαλλαγής από το μάθημα των Θρησκευτικών είναι μια δήλωση των ενδιαφερομένων γονέων ή μαθητών, συμπεριλαμβανομένων και των χριστιανών ορθοδόξων που τυχόν το επιθυμούν, στην οποία θα αναφέρεται απλώς ότι “Λόγοι συνείδησης δεν επιτρέπουν τη συμμετοχή (μου ή του παιδιού μου) στο μάθημα των Θρησκευτικών”»

·

Η λύση αυτή, κατά την Αρχή, είναι η ενδεδειγμένη και από την άποψη του δικαιώματος στην προστασία των προσωπικών δεδομένων. Ειδικότερα, το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, και στην προκειμένη περίπτωση, των «ευαίσθητων» προσωπικών δεδομένων που αφορούν τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, διασταυρώνεται με το δικαίωμα στη μη αποκάλυψη των θρησκευτικών.

Πηγή: tanea.gr